

foreligger her i Dag, og derfor maa jeg forbeholde mig mit Partis og min Stilling til Lovforslaget.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Villighed til at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, og jeg vil gerne indrømme, at jeg forstaaer den Kritik, der har været fremsat fra enkelte Ordførere, navnlig fra det ærede Medlem Hr. Pürschel, selv om det ligger mit Naturel fjernt at anvende en saa voldsom Form, som det ærede Medlem anvendte. Imidlertid er Forholdet jo det, at jeg ikke er i Stand til her i Salen, hvad jeg ogsaa fremhævede i Landstinget, helt ud at gøre Rede for, hvorfor dette Lovforslag er kommet saa sent, og hvorfor jeg har anset det for nødvendigt at have Bestemmelser som dem i § 6, og derfor beklager jeg i og for sig ogsaa, at der ikke har været i hvert Fald et Par Dage til en Udvalgsbehandling her i Folketinget, da jeg meget gerne vilde have haft Lejlighed til at give et Folketingsudvalg de samme Oplysninger, som jeg var i Stand til at give Landstingsudvalget. De Betænkeligheder, som flere af Landstingsudvalgets Medlemmer paa Forhaand havde, ligesom de ærede Ordførere her i Dag, forsvandt ganske for alle Medlemmerne undtagen for et enkelt Medlem, efter at jeg havde haft Lejlighed til i Udvalget at give de Oplysninger, som jeg ikke mener at kunne fremsætte offentligt.

Jeg synes, det ærede Medlem Hr. Pürschel gaar for vidt, naar han bebrejder mig personlig, at dette Lovforslag forelægges Folketinget i Dag. Det kan jeg ikke gøre for, jeg har til en vis Grad Ansvaret for, at Lovforslaget først er fremsat i Landstinget for 3 Uger siden, men dog ikke for, at det først kommer til Folketinget i Dag, og det er endda kun *til en vis Grad*, jeg har Ansvaret for, at Lovforslaget er fremsat saa sent. Det er ikke Justitsministeriets Skyld, der havde vi for flere Maaneder siden udarbejdet dette Lovforslag, men efter dets Karakter og navnlig under Hensyn til de Bestemmelser, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Zahle var inde paa, og den Retning, i hvilken dette Lovgivning gerne fremtidig skulde gaa, har der været meget udførlige Forhandlinger med Udenrigsministeriet, og disse Forhandlinger har, som ganske naturligt er paa et saadant Omraade, og naar det drejer sig om Udenrigsministeriet, trukket noget i Langdrag. Derfor er Lovforslaget kommet saa sent frem, og det, at det først kommer her i Dag, bevirker altsaa, at jeg desværre ikke er i Stand til at begrunde

Lovforslagets sene Fremsættelse og Indholdet af de omtalte Paragraffer saa godt, som det vilde have været mig muligt ved en Forhandling i det lukkede Udvalg. Man kan ikke, forekommer det mig efter det, jeg nu har oplyst, og efter hvad det ærede Medlem Hr. Pürschel, hvis han har fulgt Forhandlingerne i Landstinget, paa Forhaand maatte vide, herefter sige, at det ikke er noget passende Vilkaar at byde Folketinget, og at Lovforslagets Gennemførelse fuldt ud og alene maa staa for mit Ansvar.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Zahles Udtalelser vil jeg sige, at vi vel alle vil være enige om, at det vilde være heldigt, om vi kunde gaa frem paa dette Omraade i et noget stærkere Tempo hen imod de Forhold, der fandtes før Krigen, end det sker gennem dette Lovforslag. Det ærede Medlem Hr. Zahle er jo lige saa lidt som vi andre uvidende om, hvor urolige Forholdene er adskillige Steder i Europa, og hvor vanskelige navnlig Arbejdsforholdene er, og hvis vi vil gaa den Vej — som det jo egentlig er Hovedhensigten med dette Lovforslag — at søge at faa ophævet de besværlige Visumregler overfor Tyskland og forskellige andre Lande, er vi under Hensyn til Forholdene i Europa efter min Mening, efter Udenrigsministeriets Mening og efter Landstingets Mening nødt til i Baghaanden at have Bestemmelser som dem i § 6. De kan se strenge ud, men jeg vil dog gøre det ærede Medlem Hr. Zahle opmærksom paa, at almindelige Turister og lignende vil jo faa denne særlige Tilladelse, som her er nævnt, uden nogen Art af Besvær.

Selv om jeg altsaa ikke kan erkende, hvad det ærede Medlem Hr. Pürschel hævdede, at det er mig alene, der har Ansvaret for Lovforslaget, tror jeg dog godt, at jeg, som Forholdene ligger i det hele, kan tage Ansvaret for Gennemførelsen af dette Lovforslag.

Holger Andersen: Den højtærede Justitsminister fremkom i sine sidste Udtalelser med en elskværdig Bemærkning til Udenrigsministeriet, idet han bemærkede, at Forhandlingerne med dette Ministerium, som naturligt er, havde sinket nærværende Lovforslags Fremsættelse. Jeg tror, det var i Slutningen af November, at der fandt et Møde Sted i Udenrigsministeriet, hvor de forskellige sønderjydske Rigsdagsmænd var til Stede sammen med forskellige Embedsmænd fra de sønderjydske Landsdele, og hvor den højtærede Justitsminister ogsaa var til Stede, og nærværende Lovforslag gaar jo helt tilbage til de Forhandlinger,